

Considerationes.

7

*infinite parvam, semel acceptam, rationem habet
omni assignabili majorem.*

Demonstratur hoc nullo negotio ex quantitatibus infinite parvæ naturæ; cum enim hæc sit omni assignabili minor, erit & ratio quantitatis determinatæ ad illam omni assignabili major, quæ cum satis sint clara, ulteriori deductioni superfedeo.

§. III. Quarum thesium comparatione sequitur, *quantitatem infinite parvam semel acceptam nihilo æquivalere.*

Consequentia ratio patet hoc argumento:

Ad quod quantitas determinata rationem habet quavis assignabili majorem, illud nihilo æquivalet.

Sed ad quantitatem infinite parvam, semel acceptam, quantitas determinata rationem habet quavis assignabili majorem.

Ergo quantitas infinite parva semel accepta, nihilo æquivalet.

Major ex cl. Authoris assumptione & §. I. hujus, minor ex §. II. consequitur.

§. IV. Quo evicto, rationem, quæ cl. viri tangentium methodus salvare queat, non video; cum hanc adversus eam formari posse instantiam vero sit simile.

Positâ cl. Barovii tangentium methodo, substantientis ad applicatam in curvis, aut nullæ

A 4

